

พระราชบัญญัติ

วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน
ตามประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ
การกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ

รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ถูกกักกัน” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้กักกัน

“เขตกักกัน” หมายความว่า เขตสำหรับควบคุมผู้ถูกกักกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตกักกันโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการกักกันและวิธีปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การรับและการปล่อยตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์ เงินทดแทน และรางวัล
- (๔) การดัดนิสัย การศึกษา การอบรม และการฝึกหัดอาชีพ
- (๕) การอนามัย และการสุขาภิบาล
- (๖) วิธีการกักกัน
- (๗) การปกครอง
- (๘) วินัย
- (๙) ทรัพย์สินของผู้ถูกกักกัน
- (๑๐) ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้ถูกกักกันซึ่งหลบหนีหรือพยายามหลบหนี

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืนแก่ผู้ถูกกักกันได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์ เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถูกกักกันกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันการหลบหนีด้วยวิธีอื่นนอกจากใช้อาวุธ
- (๒) ผู้ถูกกักกันก่อความไม่สงบขึ้นและไม่ยอมเชื่อฟังพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามปราม
- (๓) ผู้ถูกกักกันใช้กำลังทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น

มาตรา ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้ถูกกักกันได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์ เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ถูกกักกันขัดขืนไม่ยอมวางอาวุธในกรณีที่เกิดอันตรายขึ้น และไม่มีวิธีอื่นที่จะทำให้ผู้ถูกกักกันนั้นวางอาวุธได้
- (๒) ผู้ถูกกักกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการจู่โจม เปิดหรือพยายามเปิด ทำลายหรือพยายามทำลาย ประตู่ รั้วหรือกำแพงเขตกักกัน
- (๓) ผู้ถูกกักกันใช้อาวุธทำร้ายหรือพยายามทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น

ถ้ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งเหนือตนอยู่ในที่นั้นด้วยและอยู่ในวิสัยที่จะรับคำสั่งได้ จะใช้อาวุธปืนได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๕ เมื่อผู้ถูกกักกันป่วยเจ็บ และถ้าการรักษาพยาบาลในเขตกักกันจะไม่สามารถทำให้ทุเลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเขตกักกันตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้

ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขตกักกันโดยรีบด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกเขตกักกันก่อนก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจากอธิบดี

ในระหว่างการรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขตกักกัน ให้ถือว่าเป็นการกักกันอยู่ในเขตกักกันด้วย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันถึงกำหนดปล่อย หากป่วยหนักจนไม่สามารถไปจากเขตกักกันได้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้อยู่รักษาตัวในเขตกักกันต่อไปเป็นการชั่วคราวตามความจำเป็นก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจากอธิบดี

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่

สามารถย้ายผู้ถูกกักกันไปกักกันไว้ที่อื่นได้ทันทีที่จะปล่อยผู้ถูกกักกันออกนอกเขตกักกันชั่วคราวก็ได้

ผู้ถูกกักกันซึ่งได้รับการปล่อยตามวรรคหนึ่ง ต้องกลับมารายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เขตกักกันภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาปล่อย

มาตรา ๑๒ ผู้ถูกกักกันผู้ใดได้รับการกักกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองในสามของกำหนดการกักกันตามหมายศาล ถ้าแสดงให้เห็นว่ามีความประพฤติดี มีความอดสาเห มีความก้าวหน้าในการศึกษา และทำการทำงานเกิดผลดีหรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ ผู้ถูกกักกันผู้นั้นอาจได้รับการพักการกักกันตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบเงินตราหรือสิ่งของอย่างอื่นที่มีใช้สิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ถูกกักกันมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครองหรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกันหรือผู้อื่น

มาตรา ๑๖ สิ่งของต้องห้ามดังกล่าวในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ถูกกักกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ถูกกักกันผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ บรรดาเงินตราและสิ่งของอันเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ริบได้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
ปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๕๐ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา จึงออกกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตาม
ประมวลกฎหมายอาญา